

[Elisabeth Arnold]

fremhæves under den sidste del af lovforslagets behandling, og det er, at der så sent som i går kom en samlet henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark til statsministeren om, hvorvidt han ville være så venlig at standse tredjebehandlingen af dette lovforslag, fordi organisationerne ikke følte, at de var blevet hørt i sagen.

Jeg vil gerne rose statsministeren for hans fremsynethed og for hans hurtige og effektive svar til de to organisationer. . .

Formanden:

Der er en ejendommeligt skæv fordeling her i salen: Alle medlemmer med kraftige stemmer er samlet i sidegangen, mens ordførerne åbenbart har svært ved at trænge igennem. Må jeg bede om, at vi ændrer vægtfordelingen i salen resten af dagen.

Elisabeth Arnold (RV):

Tak, hr. formand!

Jeg var i gang med at rose den fremsynede statsminister for hans hurtige og effektive og klare svar til de to organisationer, hvor han siger, at han giver dem fuldstændig ret i, at der med loven foretages en indskrænkning af deres ret til at udpege medlemmer til de pågældende bestyrelser. Det har faktisk også været meningen med lovgivningen, og det må de to organisationer rette sig efter.

De to organisationer har været repræsenteret i et af de organer, som er blevet hørt om denne lov, nemlig Ligestillingsrådet. Der har de to organisationer ikke pippet; de er ikke kommet med mindretalsudtalelser og har ikke dér tilkendegivet, at de havde noget imod lovforslaget. Tværtimod har Ligestillingsrådet sagt, at dette lovforslag var godt, men at det dog ikke gik helt så vidt, som man gerne ville have. I den anledning har der ikke været grund til at tro, at hverken Dansk Arbejdsgiverforening eller Landsorganisationen havde noget som helst imod, at dette lovforslag skulle vedtages.

Derfor viser den reaktion, der er kommet på dette lovforslag fra de to organisationer, at den ene hånd i disse organisationer ikke ved, hvad den anden gør. Det er også en illustration af, at loven bliver et udmærket betonopløsende middel; den bliver et middel, som skal få organisationerne til at tænke mindre betonagtigt og mere fleksibelt, som skal få dem til at tænke på i

god tid og langt nede i systemet at rekruttere kvinder til mellemlider- og lederposter. Det er en udmærket lov, og den vil få effekt.

Jeg vil gerne kvittere også til fru Helle Degn og sige, at det er et tværpolitisk kvindesamarbejde, der har gjort, at denne lovgivning kommer igennem. Og jeg vil også lykønske fru Helle Degn personligt til, at Socialdemokratiet også står bag lovforslaget.

Connie Hedegaard (KF):

Man kunne selvfølgelig godt mene, at en sådan lovgivning ikke er ønskelig, men den er jo desværre nødvendig.

Vi må erkende, at det ikke går så frivilligt, som hr. Glistrup og andre gerne så det – det har vi jo med al ønskelig tydelighed set med reaktionerne fra organisationerne i de seneste dage.

Nu svang fru Helle Degn sig op til helt historiske toner omkring denne lov, og vi vil da også gerne tilslutte os lykønsknungen til kvinderne og til samfundet. Men jeg vil også gerne ligesom fru Elisabeth Arnold rette en speciel lykønskning til de socialdemokratiske kvinder. Vi ved, at det ikke var uden sværdslag, at man fik alle de socialdemokratiske mænd med. Jeg synes, det er godt, at det lykkedes, at vi får vedtaget denne lov med et så bredt flertal.

Men jeg synes, at der er ét problem. Fru Helle Degn siger, at man også under denne lov – og det står også i betækningsbidraget – kan inddrage private virksomheder. Vi synes, det vil være naturligt, når denne lov skal revideres i 1995-96, at se på, om dette vil være nødvendigt ud fra de erfaringer, vi nu får. Men jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at man ikke under denne lov, uanset hvor meget man hævder det modsatte, kan inddrage private virksomheder. Jeg synes, det er problematisk, hvis man fortæller befolkningen noget andet. Det kan ikke lade sig gøre under denne lov; den retter sig kun mod offentlige forvaltningsmyndigheder m.m. – ikke mod private virksomheder.

Mimi Jakobsen (CD):

Som det fremgår, kan Centrum-Demokraterne naturligvis også støtte denne lov. Der er intet som helst nyt i, at forskellige organisationer har problemer, som de siger, med at udpege kvinder. Der har ikke været tilstrækkeligt med kvinder i de højere organer, således at man har fundet, at man havde kvalificerede kvinder. Hertil